

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Michaely Janouškové a soudců Mgr. Ing. Davida Bokra a Mgr. Kateřiny Horákové ve věci

společnosti: **NABUSH a. s.**, IČO 28135059
sídlem náměstí 14. října 1307/2, 150 00 Praha 5

o zrušení společnosti s likvidací a jmenování likvidátora, **k odvolání společnosti NABUSH a.s.**
proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. ledna 2020, č. j. 85 Cm 1177/2019 - 20,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se mění tak, že se řízení zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně v záhlaví uvedeném usnesením zrušil společnost NABUSH a. s. /dále jen „společnost“/ a nařídil její likvidaci (výrok I.), likvidátorem jmenoval Mgr. Milana Edelmannu, bytem Chrštenice 208, 267 12 Chrštenice (výrok II.), společnosti uložil povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč s uvedením platebních dispozic (výrok III.) a dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok IV.).
2. Soud prvního stupně své rozhodnutí odůvodnil tím, že společnosti mají dle § 66 písm. c) zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů /dále jen „z. v. r.“/ povinnost ukládat do sbírky listin účetní závěrky a touto formou je zveřejňovat dle § 21a odst. 4 věty první zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. Společnost svou povinnost ani přes výzvu soudu nesplnila, do sbírky listiny nezaložila účetní závěrky za roky 2011 až 2017, je dán důvod pro její zrušení dle § 172 odst. 1 písm. d) zákona č. 89/2012 S., občanského zákoníku /dále jen „o. z.“/ v návaznosti na § 105 z. v. r. Proto rozhodl o zrušení společnosti s likvidací, a to bez nařízení jednání dle § 89 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /dále jen „z. ř. s.“/. Likvidátorem společnosti jmenoval osobu zapsanou do seznamu insolvenčních správců dle § 191 odst. 4 o. z., protože statutární orgán společnosti nepřebírá zásilky a nereaguje na výzvy soudu, a proto lze předpokládat, že by řádně neplnil povinnosti likvidátora. Výrok o soudním poplatku odůvodnil soud § 2 odst. 1 písm. e) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, výrok o náhradě nákladů řízení pak odkazem na § 23 z. ř. s.
3. Proti všem výrokům předmětného usnesení podala společnost odvolání a předložila vytýkané účetní závěrky.
4. Po přezkoumání usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu (§ 212 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu /dále jen „o. s. ř.“/) odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání je s ohledem na skutečnosti nastalé v průběhu odvolacího řízení důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.

5. Z obsahu spisu se podává, že soud prvního stupně zahájil předmětné řízení z důvodu, že společnost přes výzvu rejstříkového soudu nezaložila do sbírky listin účetní závěrky za účetní období roku 2011 až 2016, což byl ostatně důvod vydání odvoláním napadeného rozhodnutí, neboť společnost nápravu nezjedнала ani v průběhu řízení před soudem prvního stupně.
6. V průběhu odvolacího řízení odvolací soud ze sbírky listin obchodního rejstříku dostupné v elektronické verzi na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti www.justice.cz zjistil, že společnost dne 6. března 2020 založila do sbírky listiny obchodního rejstříku účetní závěrky za roky 2011 až 2018.
7. Soud prvního stupně správně dovodil, že za splnění podmínek stanovených v § 104 a § 105 z. v. r. může být důvodem pro zrušení společnosti s likvidací skutečnost, že i přes opakované výzvy rejstříkového soudu nezaložila do sbírky listin obchodního rejstříku shora uvedené účetní závěrky.
8. Nicméně v průběhu odvolacího řízení společnost tento nedostatek napравила, když do sbírky listin obchodního rejstříku založila uvedené požadované listiny. K uvedenému odvolací soud uvádí, že soud může zasahovat do vnitřních poměrů obchodní společnosti jen v zákonem stanovených případech a za zákonem stanovených podmínek. Jedním z takových případů je rozhodnutí o zrušení obchodní společnosti s likvidací. Jedná se o krajní zásah (*ultima ratio*) do poměrů společnosti, proto je nutné obezřetně posuzovat splnění zákonem stanovených podmínek a dbát na zachování zásady proporcionality.
9. Odvolací soud tak dospěl k závěru, že za shora popsané situace nepředstavuje rozhodnutí soudu o zrušení společnosti a nařízení její likvidace proporcionální řešení nezaložení účetních závěrek do sbírky listin obchodního rejstříku. Z reakce společnosti je patrné, že společnost si je vědoma tohoto nedostatku a sama činí kroky k jeho nápravě. Je na rejstříkovém soudu, aby po uplynutí přiměřené doby zkontroloval, zda společnost i nadále své povinnosti plní a případně k nápravě případných nově vzniklých nedostatků zvolil odpovídající řešení v souladu s úpravou v § 104 a násl. z. v. r.
10. S ohledem na shora uvedené skutečnosti odvolací soud usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu změnil dle § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. tak, že se řízení zastavuje, neboť odpadl důvod pro jeho vedení.
11. O nákladech řízení před soudy obou stupňů odvolací soud rozhodl dle § 23 věty první z. ř. s., pro odvolací řízení ve spojení s § 224 odst. 2 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.; lze jej podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Praha 22. května 2020

JUDr. Michaela Janoušková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kalousková.